

Ἡ τυφλὴ ἔσεισε τὴν κεφαλὴν καὶ εἶπε. «Δὲν γνωρίζω αὐτὸ τὸ ὄνομα. Ἐν τούτους ὅμως δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀπατώμαι. Τὴν φωνὴν αὐτοῦ τοῦ ἀνδρώπου, τὴν ἤκουσα ἀλλὰ δὲν εἰξεύρω, ποῦ. Ἴσως δὲ τὸ ἐνθυμηθῶ ὕστερότερα.»

εἰ μὴ περὶ τῆς ἀναχωρήσεως. Ἐντὸς ἐπτά ἡμερῶν ἐμελλε ν' ἀναχωρήσῃ τὸ πλοῖον· τὸ ταξείδιον διήρκει δέκα ἕως ἑνδεκα ἡμέρας. Ἐντὸς τριῶν ἐβδομάδων λοιπὸν ἰδύνατο νὰ ἐνωδῇ διὰ τῶν δεσμῶν τοῦ γάμου μὲ τὸν ἐρωμένον τῆς καὶ νὰ ὀνομάζεται πλέον κυρία

Ο ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΗΣ.

Εἰκὼν ὑπὸ Ἑρνέστου Μεσσονιέ.

Ἡ Σιδωνία δὲν ἐσυλλογίσθη πλέον τοὺς λόγους τῆς τυφλῆς, τὴν ὁποίαν τὸ ἑσπέρας ἔστειλεν ὀπίσω εἰς τὸ τυφλοκομεῖον μὲ τὴν ὑπηρετρίαν τῆς. Ὅτε ἡ ὑπηρετρία ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν εὗρε τὴν Σιδωνίαν χέουσαν δάκρυα, ἀλλὰ δάκρυα χαρᾶς· διότι εἶχε λάβῃ ἀπάντησιν εἰς τὸ τηλεγράφημά τῆς ἐκ Νέας Ὑόρκης. Τὸ τηλεγράφημα ἔλεγε: «Σὲ περιμένω ὀρισμένως. Εἶμαι ἀνεκφράστως εὐτυχής. Ῥοδόλφος.» —

Ἡ Σιδωνία περὶ οὐδενὸς ἄλλου πράγματος ἐσκέπτετο πλέον

Βερνέρτου. Ἡ σκέψις αὕτη ἔκαμινεν αὐτὴν κωφὴν καὶ τυφλὴν πρὸς πᾶσαν ἄλλην σκέψιν.

Τὴν ἀκόλουθον πρωΐαν ἔλαβε μίαν ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ Κάλμαν, ἐν ἣ οὗτος τῇ ἔγραψεν ὅτι παρήγγειλεν ἤδη εἰς ἓνα δικηγόρον καὶ συμβολαιογράφον ἐν τῇ πόλει νὰ συντάξῃ τὸ ἔγγραφον τῆς γυνικῆς πληρεξουσιότητος, παρεκάλει δὲ τὴν Σιδωνίαν νὰ παρῇ παρουσία τὴν ἐπομένην ἡμέραν εἰς τὸν δικηγόρον διὰ νὰ ἀκούσῃ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἔγγραφου καὶ νὰ ὑπογράψῃ αὐτὸ ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρ-